



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 61/2023-26

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíša a Libora Duľu (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Union poisťovňa, a. s.**, Karadžičova 10, Bratislava, IČO 31 322 051, zastúpenej spoločnosťou Bartošík Šváby s. r. o., Plynárska 7/A, Bratislava, IČO 35 929 049, v mene ktorej koná advokát a konateľ Mgr. Igor Šváby, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Cdo 162/2020 z 24. augusta 2022 takto

r o z h o d o l :

Konanie **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 12. decembra 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.
2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že na Okresnom súde Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) podala [REDACTED] (ďalej len „žalobkyňa“) proti žalovanému Groupama poisťovňa, a. s. (právny predchodca sťažovateľky), žalobu, ktorou sa domáhala (i) určenia, že dohoda o skončení pracovného pomeru uzatvorená medzi stranami sporu je neplatná, a (ii) určenia, že pracovný pomer trvá. Uznesením zo 4. mája 2015 okresný súd pripustil zmenu žaloby rozšírením o uloženie povinnosti zaplatiť žalobkyňi náhradu mzdy.
3. Okresný súd čiastočne rozhodol o nárokoch žalobkyne tak, že žalobu zamietol v časti o určenie neplatnosti dohody, zároveň však určil, že pracovný pomer medzi žalobkyňou a sťažovateľkou trvá z dôvodu platného odstúpenia žalobkyne od dohody. O ďalších nárokoch nerozhodoval.

4. Proti II. výroku predmetného rozhodnutia podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom č. k. 15 CoPr 12/2017 z 25. júla 2018 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) tak, že v napadnutom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne a právne správny potvrdil.

5. Sťažovateľka podala proti rozsudku krajského súdu dovolanie, v ktorom uplatnila dovolacie dôvody podľa § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením č. k. 1 Cdo 162/2020 z 24. augusta 2022 dovolanie odmietol, dospejúc k názoru, že rozsudok krajského súdu netrpí vadou zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP a zároveň sťažovateľka v dovolaní nenastolila takú otázku, ktorá by bola relevantná v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

6. Podľa názoru sťažovateľky je nepochybné, že okresný súd, ako aj krajský súd rozhodli bez opory vo vykonanom dokazovaní a na základe zjavnej svojvôle. Najvyšší súd nielenže nepovažoval ich postup za kvalifikovaný dovolací dôvod, ale sám sa dopustil svojvôle, keď v rozpore s výslovným jazykovým vyjadrením odôvodnení súdov nižšej inštancie explikoval ich odôvodnenia, vôbec sa konkrétne nevysporiadal s konkrétnymi námietkami sťažovateľky a niektoré podstatné námietky sťažovateľky ani len nespomenul.

7. Sťažovateľka tiež namietala, že najvyšší súd vôbec neprihliadol na ňou predložené doplnenie dovolania, čo nepochybne vyplýva aj z toho, že žiaden z argumentov nachádzajúcich sa v doplnení dovolania nie je analyzovaný v odôvodnení uznesenia najvyššieho súdu, a teda zrejme nebol ani predmetom prieskumu.

8. Sťažovateľka zastáva názor, že uznesenie najvyššieho súdu (rovnako ako rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu) je svojvoľné a arbitrárne, teda ústavne neudržateľné.

9. Sťažovateľka doručila ústavnému súdu 31. januára 2023 podanie, ktorým vzala ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu. Dôvodom späťvzatia ústavnej sťažnosti bolo uzatvorenie dohody a urovanie vzájomných vzťahov medzi sťažovateľkou a žalobkyňou.

10. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

11. Vzhľadom na to, že sťažovateľka vzala svoju ústavnú sťažnosť späť v celom rozsahu, ústavný súd konanie o nej podľa § 127 zákona o ústavnom súde zastavil tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. februára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu